

N

MARTIN NEJEDLÝ

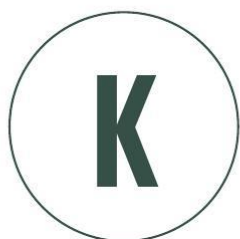
RADA
č. 13

SVĚT VÍNA, SVĚT EGA

Martin Nejedlý před lety prodal finanční byznys, aby se naplno věnoval vínu. A jde mu to. Jeho fond se zhodnocuje o desítky procent a chce nabírat sto milionů korun ročně. Jak se ve světě vína vydělávají peníze?

ZDRAVKO KRŠTANOV, FOTO: MICHAEL TOMES

Když ho potkáte, pravděpodobně bude mít dobrou náladu, jen bude možná občas koncentrovaně fukat do tabletu. To když uvidí příležitost, která se nedá odmítnout. Tahle příležitost bývá ve skleněné lahvi a většinou po světě putuje v kartonech po šesti kusech. „Když se něco dobrého objeví, musíte být extrémně rychlí,“ říká s úsměvem Martin Nejedlý. Tím něčím nemyslí nic jiného než špičková investiční vína.

Investor, který před lety za stovky milionů korun prodal svůj podíl ve společnosti Fincentrum, dnes vínem žije. V roce 2018 založil investiční fond Wine Management s ambicí porážet inflaci. To se zatím daří mimořádně – výnos od počátku aktuálně přesahuje 43 procent. V portfoliu fondu je aktuálně 28 tisíc lahví v hodnotě zhruba 225 milionů korun. Většina vín v něm pochází z Burgundska, ačkoli tak snadné to není...

Jak to nyní na trhu vypadá? Kopíruje víno propad tradičních aktiv?

Vůbec. Letos je víno, podle toho, jaký berete index, tři až patnáct procent nahore. Až mě překvapilo, jaká je u vína resilience. Nečekal jsem tedy úplně výplach, spíše že to bude flat... Že to nepůjde ani nahoru, ani dolů. Díky spolehlivé minulé výkonnosti do vína však šlo poměrně dost peněz. Co může podle vás pozitivní vývoj otočit?

Třeba globální válka. Pak by padalo samozřejmě všechno, včetně vína. Je třeba si uvědomit, že prodeje vína, které mohou s cenou zahýbat, úplně nesouvisí s ekonomickou situací sběratelů. Investičních fondů, jako máme my, je relativně málo a hlavní tažnou silou jsou sběratelé, což jsou v drtivé většině bohatí lidé. Prodeje jsou motivovány většinou rodinnou či osobní situací, nikoli situací finanční, jako je u ostatních aktiv. Člověk většinou prodává, když je starý a zjistí, že toho má moc a nemá to šanci vypít. Nebo že o to děti nemají zájem. Nebo třeba zjistí, že už mu nechutná Itálie, tak ji začne prodávat a kupovat si místo toho Kalifornii... Zkrátka to vůbec nesouvisí se situací na finančním trhu.

Dá se říct, při jaké výši majetku dává smysl do vína investovat?

My doporučujeme, aby do alternativních aktiv šlo v průměru deset procent financí, které má člověk vyčleněné na investice. A my jsme fond kvalifikovaných investorů, to znamená, že s námi lidé investují od milionu korun výš. Čili operujeme s klienty, kteří mají minimálně deset milionů investičního kapitálu.

Má smysl se do investičního vína vypravit i s menšími prostředky?

Určitě, jen jsou s tím spjaté trochu jiné problémy. Když to kupujete jako fyzická osoba, máte to pochopitelně navýšené o DPH, na které si musíte vydělat. Musíte řešit také skladování, aby se lahve nepoškodily. No a velké riziko, když víno skladujete u sebe, je, že ho vypijete. (smích) Ale určitě se dá koupit karta Bordeaux nebo Burgundska za pár horních desítek tisíc

nebo za nízké stovky tisíc, ono vám to může krásně růst na ceně, jen to má komplikace, které jsem zmiňoval.

Když lidé začínají s akciemi, často směřují do výročních zpráv Berkshire Hathaway nebo k Benjaminu Grahamovi. Je ve světě investičního vína nějaká bible, z níž nejlépe ty principy pochopit?

Já jsem narazil jen na jednu knihu, ale ta už je tedy starší, jmenuje se Investing in Liquid Assets od Davida Sokolina. Lidé, kteří se vínem zabývají, pak sledují stránky Liv-Ex. Tam ostatně vznikají i nejsledovanější indexy.

Tak jinak – v akciích třeba lze hledat firmy s dobrým cash flow, které vydrží těžké časy. Co ve víně?

Celé to je o tom vědět, která vína patří do kategorie investičních, která mají rádi sběratelé. A to je relativně jednoduché – jsou to regiony Bordeaux a Burgundska, na něž připadá okolo sedmdesáti procent investičních vín. Tam je ten nejlepší mix terroir, tradice, značky, špičkové techniky a chutě. Pak máte trochu champagne, trochu Piemontu, trochu Toskánska, pár vín z Kalifornie, jedno či dvě z Austrálie nebo Jižní Ameriky... No, a to je celé.

Co je ekvivalentem Berkshire Hathaway?

Řekněme, že Romanée-Conti. To je považováno asi za nejlepší víno na světě. Taky je nejdražší. Mimo chodem – víte, co hraje zásadní roli? Ego. Svět těchto vín je pořád primárně mužským světem a muži mají silná ega. To znamená, že když někam do společnosti přinesete Romanée-Conti, jste king. Lidé tím dávají na-

● **„Kvůli cenám burgundských vín letos poprvé nakupujeme více Bordeaux. Vidíme tam lepší příležitosti.“**

jevo nějaký statement. Když je někdo ochotný zaplatit za lahev pět set tisíc, nedělá to proto, že to víno je pětkrát lepší než lahev za sto tisíc. A sto tisíc je pořád strašně moc peněz. Dělá to proto, že na sebe strhne pozornost. Znamená to, že kdybychom se dnes rozhodli, že vybudujeme household vinařství, nemáme šanci?

Někdy se stane, že se víno do světa investičních vín dostane rychle. Třeba jako když v devadesátých letech dánský vinař Peter Sisseck vytvořil ve Španělsku víno Pingus. V březnu roku 1996 jej představil v Bordeaux a o týden později byl hvězda, protože mu dal kritik Robert Parker nevidaných 98 bodů, a později dokonce magickou stovku.

Ratingy jsou tedy zcela klíčové?

Ano. Respektive to takto může někoho katapultovat. Zároveň to neplatí absolutně, protože vyšší rating automaticky neznamená vyšší cenu. Velkou roli hraje ten label, ta značka. Když budete mít k dispozici špičkové víno z méně ikonického vinařství a slabý ročník z ikonického vinařství, většina sběratelů bude chtít ochutnat to druhé. Prostě budou zvědaví, jaké to je.

Na trůnu investičních vín byl dlouhodobě region Bordeaux. Je šance, že z něj spadne?

Určitě. To už se ostatně děje. Ještě před pěti šesti lety na Bordeaux připadalo osmdesát procent objemu investičních vín a letos byly týdny, kdy Bordeaux spadlo třeba na třicet procent. Je to tím, že Burgundsko mělo poslední roky neskutečný run, zhodnotilo se parádně. A lidé, kteří o tu party přišli, naskakují, protože věří, že bude pokračovat. No a procenta podílu na obchodování se počítají počet lahví krát cena, takže to je svým způsobem sebenaplňující proroctví. Ceny burgundských vín rostou, tak automaticky roste jejich váha. A ceny burgundských vín se za posledních pět let zdvojnásobily.

Vy jste letos signifikantně přikupovali?

Nakupovali jsme o trochu víc nad očekávání, ale vyloženě skokový posun tam není. U nás je to hodně dáno přítoky kapitálu od investorů, ty soustavně rostou a naším cílem je mít přítoky alespoň sto milionů ročně.

Kde jste posilovali pozici?

I kvůli tomu, co se děje s cenami Burgundska, tak letos poprvé v historii fondu nakupujeme víc Bordeaux než Burgundska. Vidíme tam lepší příležitosti vzhledem ke vstupním cenám. Samozřejmě je tam nevýhoda, že na počet lahví je Bordeaux násobně větší, ale relativní hodnota mi tam přijde zajímavá.

Je mimo Francii nějaký dravý region, který může být za pár let co do investic velká věc?

Piemont, Toskánsko nebo Kalifornie mohou relativně růst, ale nemyslím si, že někdy dosáhnou úrovně Burgundska nebo Bordeaux, protože tam prostě není taková kvalita a hloubka trhu. Když si například vezmete Toskánsko, tak většinu trhu tvoří takzvaní supertorskánci: Sassicaia, Solaia a Ornellaia. To jsou vlastně vína jako Bordeaux, akorát dělaná v Toskánsku.

Velkým problémem vína jsou padělky. Lze se jim vyhnout?

Ten problém je, vpravdě, značný. Odhaduje se, že deset až dvacet procent vín v cirkulaci jsou padělky. Klíč je v tom, od koho nakupujete. Je potřeba nakupovat u spolehlivých obchodníků, o nichž víte, že nakupují přímo u zdroje. Ti často operují na trhu desítky let a riziko padělků je tam pak minimální, protože to je silně reputační byznys.

Někdo by mohl namítat, že si má lahev sběratel přezkoumat, nicméně pokud to není zcela evidentní fake, tak ho absolutně nemáte šanci poznat. To dovede jen pár lidí na světě, navíc s patřičnými technologiemi. A jsou investice do vína tak zábavné, jak to na první pohled vypadá?

INVESTIČNÍ VINNÝ PLAYBOOK MARTINA NEJEDLÉHO (0,75L)

Do 3000 korun: Lynch Bages 2016. Znamé a oblíbené chateau, starší ročníky se vždy pěkně zhodnotily a toto je špičkový ročník. Má největší hodnocení od Roberta Parkera od roku 1990.

Do 5000 korun: Forts de Latour 2009, druhé víno od slavného Château Latour. Špičkový ročník, který postupně mizí.

Do 10 000 korun: Domaine Ponsot Clos de la Roche 2018. Znamé víno, vysoký rating. Mohutný a přesto elegantní, dlouhověký pinot.

Do 15 000 korun: Burlotto Barolo Monvigliero 2016. Kultovní Barolo, pouze z jednoho hektaru, 99 bodů od Wine Advocate, velmi elegantní.

Do 50 000 korun: George Roumier Bonnes Mares 2015. Asi nejlepší výrobce ze Chambolle-Musigny, kde dělají kultovní vína. Nádherné mohutné Grand Cru ze špičkového ročníku.

Do 100 000 korun: Armand Rousseau Chambertin 2009. Nejlepší víno z Gevrey, které má kultovní status. Velmi dobrý ročník, pitelnější než 2010 či 2015, takže bude rychleji mizet.

Do 200 000 korun: Domaine Leroy, Latrieries-Chambertin 2011. Nejlepší doména z Burgundska. Madam Leroy má již devadesát let a vína přímo od ní budou mít jednu stratosférickou cenu.

Do 500 000 korun: Domaine de la Romanée-Conti, La Tâche 2015, magnum. Nejznámější doména Burgundska, top ročník a hlavně magnum (velice nízké množství, víno bude ještě lépe a déle stárnout než v 0,75l).

Popravdě je to jako jakákoli jiná alternativní investice – když vínu člověk rozumí, má k němu vztah a trefuje to investičně, tak ho to samozřejmě přirozeně baví. Je určitě milé, že já už znám nějaké vinaře a jezdím do vinařství, tak je v té investiční činnosti trochu jiný náboj, než kdybych investoval do jiné třídy aktiv. Nakonec dnes je to celé také takové klidnější, příjemnější a člověk si to vážně může užít. **📌**